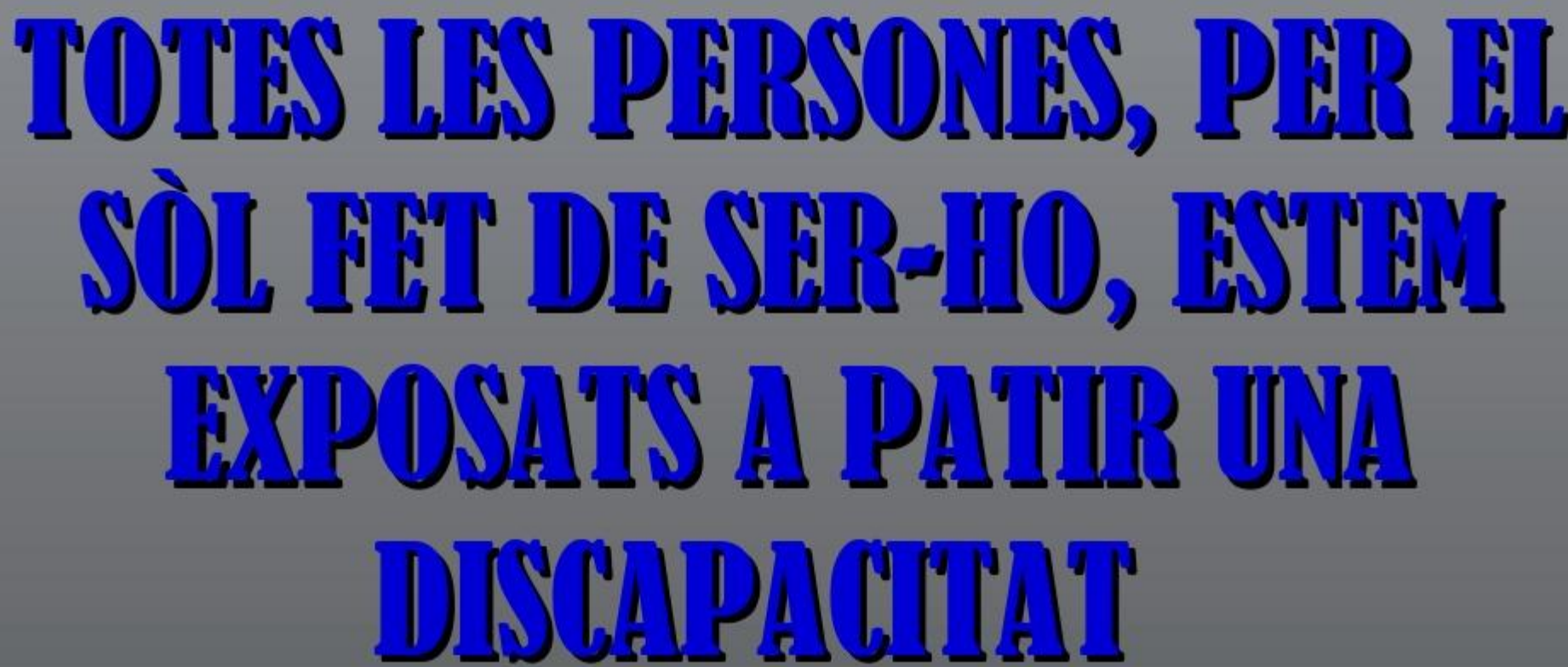

UNITAT 1: LES DISCAPACITATS

SOM DIFERENTS
SOM IGUALS

**TOTES LES PERSONES, PER EL
SÒL FET DE SER-HO, ESTEM
EXPOSATS A PATIR UNA
DISCAPACITAT**

HISTÒRIA D'UN CONCEPTE...O HISTÒRIA D'UNA ACTITUD

- El nom que se li ha anat donant a les persones que tenien determinades discapacitats, ha anat evolucionant, quasi de forma paral·lela, amb el tractament en que han estat sotmeses.
- A algunes societats antigues, com ara el poble d' Esparta, era habitual l'infanticidi quan observaven "anormalitats" en els nens o nenes. Ho consideraven ofensiu i les titllaven de "no vàlides".
- Amb l'arribada del Cristianisme, es condemna l'infanticidi, però no tenen cap inconvenient en considerar-les endimoniades, persones amb origen sobrenatural o posseïdes pel dimoni o altres esperits infernals. Els sotmetien a pràctiques exorcistes.

HISTÒRIA D'UN CONCEPTE...O

HISTÒRIA D'UNA ACTITUD

- Durant els segles XVII, XVIII i XIX, les persones amb discapacitats psíquiques eren considerades trastornats i el seu destí eren els manicomis. S'havia de protegir a les persones normals de les anormals. Se'ls anomenava Imbècils, bojos, dèbils mentals... Evidentment l'objectiu era amagar-los de la societat i per tant no rebien cap tipus de tractament.
- Al llarg del segle XX, encara podem dir que són persones rebutjades. No cal recordar que foren unes de les principals víctimes del nazisme, o que durant els anys 70, a països tant desenvolupats com Suècia se'ls esterilitzava sense el seuc consentiment.
- Al marge d'alguns termes que des de finals dels vuitantaes consideren degradants i ofensius (idiota, subnormal, anormal, retardat...), es disposa d'una gran varietat lèxica: deficient, disminuït, impedit, invàlid, paralític, discapacitat, minusvàlid..., Tots aquests termes, malgrat que la intenció no sigui dolenta, són usats de forma nominal i per tant projecten una imatge negativa.
- Sembla com si perdessin la condició de persona, per entrar en un altre "col·lectiu", al de malalts.

QUÈ ÉS UNA DISCAPACITAT?

- Es diu que una persona té una discapacitat si física o mentalment té una funció bàsica limitada respecte de la mitjana o anul·lada per complet.

QUAN POT OCORRER LA DISCAPACITAT?

La persona pot néixer com una alteració o discapacitat.

Pot ocòrrer en qualsevol moment a causa d'una malaltia, un accident o un acte de violència.

TIPUS DE DISCAPACITATS

- Existeixen els següents tipus de discapacitat: física, psíquica, sensorial i intel·lectual o mental.
- Cadascun dels tipus pot manifestar-se en diferents graus de discapacitat, i una persona pot tenir diversos tipus de discapacitats al mateix temps.

DISCAPACITAT FÍSICA

- Pertanyen a aquest grup totes les dificultats que afecten els moviments del cos, és a dir, les que impedeixen o compliquen la utilització adequada de les extremitats i el domini de les posicions corporals adequades.

EXEMPLES I CRITERIS D'IDENTIFICACIÓ

■ Les causes de la discapacitat física moltes vegades estan relacionades a problemes durant la gestació, a la condició de prematur del nadó o a dificultats en el moment del naixement. També poden ser causades per lesió medul·lar en conseqüència d'accidents, accidents de tràfic...

- Exemples:
- Distrofia muscular
 - Paràlisi cerebral
 - Seqüeles de poliomielitis
 - Lesions de la medul·la espinal
 - Paraplegia
 - Tetraplegia
 - Encefalitis
 - Diabetis
 - Espina bífida
 - Esclerosi múltiple

DISCAPACITAT MENTAL O PSÍQUICA

- Es manifesta a través d'un desenvolupament lent o retardat de la comprensió i l'expressió i amb dificultat més gran per raonar i elaborar abstraccions. Pot tenir l'origen en causes ambientals, genètiques, del part, malalties orgàniques...

CAUSES

- Les causes poden ser: Factors genètics (síndrome de Down), errors congènits del metabolisme. Alteracions del desenvolupament embrionari, en les quals s'inclouen les lesions pel part. Problemes en el part, relacionats amb el moment del part. Malalties infantils, que poden anar des d'una infecció greu a un traumatisme. Greus dèficits ambientals, en els quals no existeixen condicions adequades per al desenvolupament cognitiu, personal i social. Accidents de tràfic. Accidents laborals. Malalties professionals.

Deficiència mental

La deficiència mental es una malaltia que provoca una disminució en les capacitats intel·lectuals. Pot ser provocada per factors genètics, o factors extrínsecs (durant el moment del part, o resen nascut) Tipus de deficiències mentals:

- **Deficiència mental límit:** persones que pateixen retràs en l'ensenyament.

- **Deficiència mental lleugera:** {

- capaços de mantenir una conversa senzilla.
- Poden arribar a (vestir-se, menjar sols, etc...)
- Presenten dificultats en l'aprenentatge.

- **Deficiència mental moderada:** {

- Lentitud en el desenvolupament de la comprensió.
- No poden mantenir una higiene personal.
- Es relacionen amb persones pròximes al seu entorn.

- **Deficiència mental greu:** {

- Articulació defectuosa
- Reconeixen alguns signes.
- De vegades necessiten atenció especialitzada.

- **Deficiència mental profunda:**

- La majoria tenen una mobilitat pèssima, i d'altres no en tenen.
- Necessiten ajuda, constantment.
- No poden parlar.

Persones amb discapacitat sensorial

Els sentits (vista, oïda, olfacte, gust i tacte) són els encarregats de recollir i processar la informació de l'ambient, de seleccionar els estímuls modificar-els i d'enviar-los a través de les terminacions nervioses al cervell, lloc on s'elaboren i emeten les respostes corresponents.

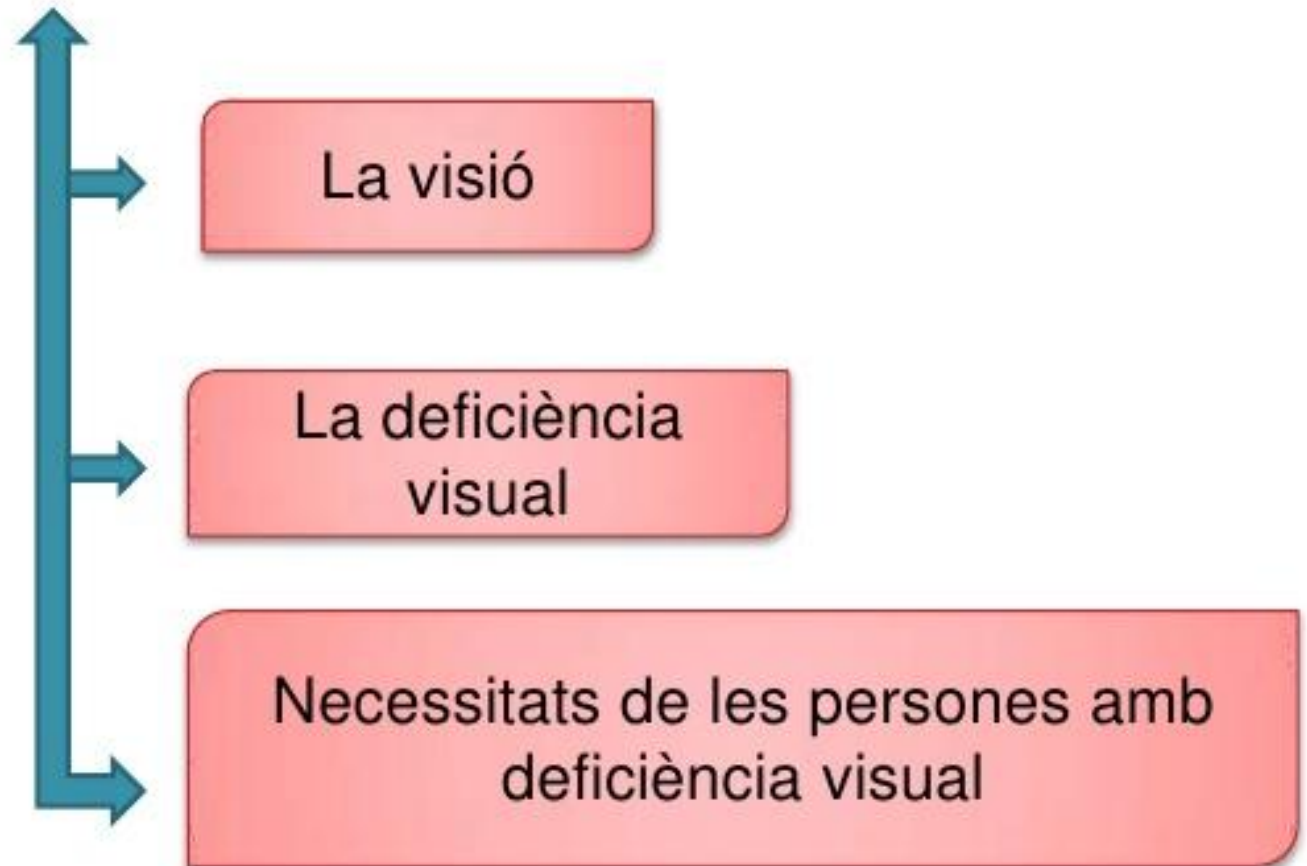

Persones amb
discapacitat visual

Persones amb
discapacitat auditiva

Persones amb discapacitat visual

Visió

La capacitat visual. Factors que la condicionen

- **Sistema visual:** Òrgans que fan possible la visió.
- **Variables de l'individu:** La propia persona: Nivell de desenvolupament cognitiu: fatiga, motivació, distracció, etc.
- **Variables ambientals:** Importants per la visió: il.luminació, contrast, color, etc.

Capacitat visual: component orgànic i altre susceptible de modificació

Paràmetres de la visió

Agudeza visual: Capacitat del sistema visual per a discriminar entre els estímuls que hi ha a una certa distància.

Camp visual: Fa referència a l'angle que forma els límits màxims de visió d'un ull.

La deficiència visual

És un disminució important en la capacitat de visió

Causes de la deficiència

Origen hereditari: Són transmeses de pares a fills mitjançant els gens.

Origen congènit: Són aquelles malalties, trastorns o malformacions que apareixen des del neixement a causa del desenvolupament del embrió.

Origen adquirir: Són aquelles malalties específiques del sistema visual i poden apareixer en qualsevol fase del cicle vital.

Altres malalties alienes al sistema visual.

Tipologies

- Persona cega.**
- Persona cega parcialment:** Pot veure formes de llum, color etc.
- Persona de baixa visió:** Veu restes visuals
- Persones amb limitacions a la visió:** Precisan d'il·luminació o presentació dels objectes més adequats.

Necessitats de les persones amb deficiència visual.

La visió i l'estructuració del pensament

- Del moment en que es produeix la pèrdua visual.
- De que hagi ocorregut de forma súbita o gradual.
- Del grau de visió funcional que poseeix la persona.
- De la quantitat i qualitat de l'estimulació...

Les relacions afectives i socials

Les persones que neixen cegues necessiten ajuda dels seus pares els primers mesos de vida ja que això per a un nen és molt important per sentir-se segur, els pares han d'ajudar a integrar-se a la societat

Persones amb discapacitat auditiva

L'audició

-**Sistema auditiu:**

Les oïdes, encarregats de percebre els estímuls.

Les estructures cerebrals s'encarrega de la informació, interpretant-la i atribuint-li significat.

Les vies nervioses.

-**Els estímuls.**

-**Situació de la persona:** Està fatigada, motivada, cansada, etc.

- **Context:** El soroll, la llunyania de l'emissor, etc.

La deficiència auditiva

Pèrdua sensorial que perjudica els estímuls sonors

Causes de la deficiència

Hipoacusias hereditàries: Semblen estar lligades a una anomalia continguda en gen de la persona.

Hipoacusias adquirides:

- Prenatals; Són aquelles que la mare li pot transmetre.

- Neonatals; Són les que deriven en néixer i a unes hores següents.

- Postnatals; Es donen després del naixement.

Tipologia

Segon el grau:

- **Hipoacusia lleugera.** Entre 20 i 40db
- **Hipoacusia moderada.** Entre 40 i 70 db
- **Hipoacusia gran.** Entre 70 i 90 db
- **Hipoacusia profunda.** Més de 90 db.
- **Cofocis.** Superior a 100 db

Segons el moment:

- **Prelocutives.** Són les que es presenten abans de l'adquisició del llenguatge.
- **Poslocutives.** Són les que es produeixen quant el llenguatge ja s'ha adquirit.

Necessitats de les persones
amb discapacitat auditiva.

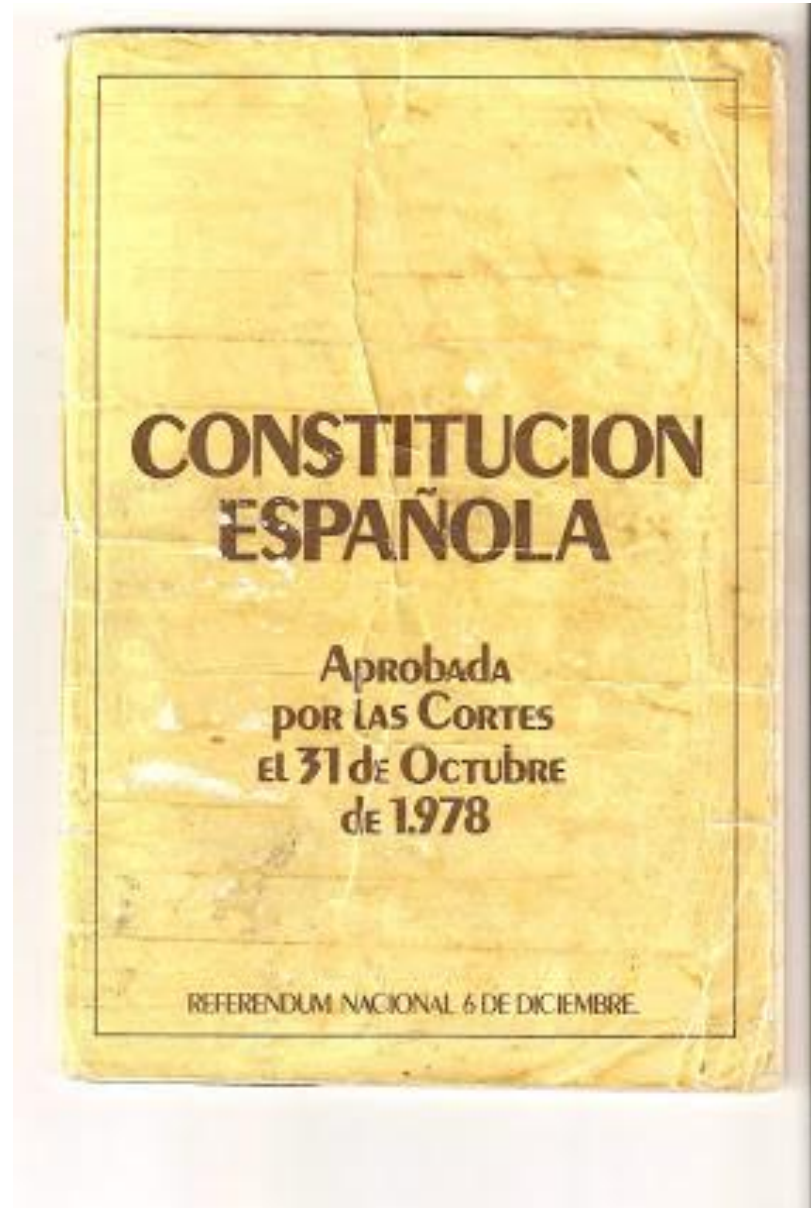
Les persones amb discapacitat auditiva es comuniquen amb el llenguatge de signes per a poder parlar amb les persones i relacionar-se amb la gent que està al seu

voltant.

LA CONSTITUCIÓN ESPAÑOLA

“Els Espanyols som iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social” Article 14 de la Constitució Espanyola

Aquest article està fonamentat en la igualtat i el respecte a les diferències i per tant en la llibertat de ser i comportar-nos com desitgem.

HAY MUCHAS FORMAS
DE SER DISCAPACITADOS

LA ÚNICA
PELIGROSA
ES LA DE NO TENER
CORAZÓN

© SENDRA